

Ми пристрастей чаші...

Маріанна Кіяновська

Ми пристрастей чаші – наповнені ними, солоні.
Гулка потаємність і туга – мов сад під дощем.
Я хочу тебе цілувати в уста і в долоні.
Безмежно тобі віддаватись. І ще раз. І ще.
Це так ненавмисно, зненацька – і так прямовисно.
Любов, що здається любов'ю, – стається і є.
Я смію тебе. І, можливо, іще не запізно
Тебе цілувати і дихати ім'я твоє.